

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIV nr. 3790

4 pagini — 20 bani

Vineri 14 decembrie 1956

Să fie curmat amestecul S. U. A. în treburile interne ale țărilor de democrație populară!

Opinia publică din țara noastră a luat cunoștință cu satisfacție că delegația Uniunii Sovietice la O.N.U. a cerut includerea pe ordinea de zi a celei de a 11-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. a problemei „Cu privire la amestecul S.U.A. în treburile interne ale țărilor de democrație populară și la activitatea lor subversivă împotriva acestor state”.

„Această cerere a U.R.S.S. este cit se poate de justificată de vreme ce Organizația Națiunilor Unite, chemată prin Carta sa „să dezvolte relațiile de prietenie între națiuni pe baza respectării principiului egalității în drepturi și al autodeterminării și să ia măsuri corespunzătoare pentru întărirea păcii generale”, și revino memoria să condamnă și să ceară acțiuni care numai relații de prietenie între țări nu pot să devolve și numai pacea nu pot să promoveze. E vorba de acele acțiuni care, în fața diversității lor, atestă amestecul industrial și al Statelor Unite în treburile interne ale unor state independente și suverane, a statelor de democrație populară, împotriva regimurilor cărora, din momentul instaurării lor, S.U.A. duc o persecvență și condamnabilă activitate de subminare.

De altfel această problemă nu este adusă pentru prima oară în fața Organizației Națiunilor Unite. Ea a mai figurat pe ordinea de zi a celor de a 5-a și a 7-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Dar în momentul de față, includerea problemei formulate de U.R.S.S. pe ordinea de zi a dezbaterilor de la O.N.U. se învânte cu încredințarea în activitatea dărmătoare a Statelor Unite în treburile interne ale unor state independente și suverane, a statelor de democrație populară, împotriva regimurilor cărora, din momentul instaurării lor, S.U.A. duc o persecvență și condamnabilă activitate de subminare. De altfel această problemă nu este adusă pentru prima oară în fața Organizației Națiunilor Unite. Ea a mai figurat pe ordinea de zi a celor de a 5-a și a 7-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Asemenea acțiuni nu pot fi tolerate. De aceea poporul nostru salută cu deplină satisfacție cererea Uniunii Sovietice de a se include pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a O.N.U. a problemei amestecului S.U.A. în treburile interne ale țărilor de democrație populară. El vede în acest gest al U.R.S.S. un nou și prejos ajutor pe care U.R.S.S. și acordă apărării independenței, suveranității și securității țărilor noastre.

În memoria poporului nostru stăruie viața zina de 10 octombrie 1951, dată la care președintele Statelor Unite a semnat așa zisa „lege a securității mutuale pe 1951” elaborată de Congresul american, prin care se prevede alocarea sumei de 100.000.000 dolari (care de altfel anul acesta a fost sporită) pentru finanțarea „oricărui persoane selecționat care locuiește în Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Albania...” sau a persoanelor care au fugit din aceste țări, sau pentru gruparea lor în detașamente de forțe armate, care să sprijine organizația tratatului Atlanticului de Nord, sau pentru alte scopuri”.

ȚARA SE PREGĂTEȘTE DE ALEGERI

Stabilirea secțiilor de votare

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — În regiunea Baia Mare se fac intense pregătiri pentru alegerile care vor avea loc la 3 februarie.

În ultimele zile s-a trecut la delimitarea, fixarea și numerolarea secțiilor de votare. Astfel s-au stabilit 304 secții de votare și au fost alese și confirmate tot atâtea comitete ale secțiilor de votare. De asemenea comitetele F.D.P. și comitetele alese, au trecut în multe locuri la descuriderea „Caselor alegătorilor”. În orașul Baia Mare se vor deschide în curând 5 „Case ale alegătorilor”, iar în fiecare comună vor exista astfel de centre de agitație.

Intocmirea listelor de alegători

SLATINA (de la corespondentul nostru). — Comitetele executive din cuprinsul raionului Slatina desfășoară intense pregătiri în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională. În acest scop au fost delimitate circumscripțiile electorale precum și cele 37 secții de votare. De asemenea s-au fixat sediile circumscripțiilor electorale ale secțiilor de votare și a birourilor F.D.P. La Slatina, Președintele și birourile s-a trecut la organizarea „Caselor alegătorilor”. După ce în toate comunitățile raionului s-au aflat datele pentru întocmirea listelor de alegători, echipele au trecut la efectuarea acestor operațiuni.

— Până în prezent în întreg raionul Slatina au fost înscrși aproape 23.000 alegători.

Deschiderea „Caselor alegătorilor”

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). Regimurile Ploiești se pregătesc în vederea alegerilor de la 3 februarie. Toate satele populare din regiune au început lucrările pentru întocmirea listelor de alegători. Ultima situație venită la consiliul regional F.D.P. arată că până în prezent au fost înscrși în listele de alegători 70.000 de cetățeni, cu drept de vot.

De asemenea, în orașul Ploiești și în raionul regiunii Ploiești s-au intensificat pregătirile pentru amenajarea și deschiderea „Caselor alegătorilor”. Numai în orașul Ploiești au fost deschise 16 „Case ale alegătorilor”.

Diffuzarea legii electorale la sate

CLUJ (de la corespondentul nostru). În întreaga regiune Cluj, pregătirile în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională continuă cu intensitate.

După alegerea consiliilor regionale F.D.P. și a consiliilor raionale, orașenești și comunale F.D.P. s-au constituit comitetele electorale pentru cele 31 circumscripții electorale din regiune.

În același timp s-au început lucrările de întocmire a listelor de alegători, difuzându-se la sate imprimările necesare. Numai în orașul Cluj, au fost înscrși până acum peste 57.000 de alegători.

În scopul cunoașterii amănunțite de către alegători a caracterului profund democratic al alegerilor de la 3 februarie 1957, a prevederilor legale după care se vor desfășura aceste alegeri, s-au difuzat la sate prin sfaturile populare raionale și comunale 6.500 broșuri care cuprind „Legea cu privire la alegerile de deputați în Marea Adunare Națională”.

Dezvoltarea industriei noastre chimice va însemna:

- Mari cantități de îngrășăminte (cea ce duce la mai multe cereale, mai multă carne, mai mult zahăr)
- Mari cantități de cauciuc sintetic
- Mase plastice pentru industria bunurilor de larg consum

Convorbire cu tov. ing. DUMITRU CĂNILĂ, locțiitor al ministrului Industriei Chimice

Oamenii muncii din țara noastră au aliat cu via satisfacție despre ajutorul pe care Uniunea Sovietică a acceptat să ni-l acorde pentru construirea de noi întreprinderi în industria chimică și petroliferă. În legătură cu ajutorul privind industria chimică, redacția noastră a rugat pe tov. ing. Dumitru Cănilă, locțiitor al ministrului Industriei Chimice, să ne răspundă la câteva întrebări.

— Ce rol are dezvoltarea industriei chimice în ridicarea nivelului de trai al poporului nostru?

— Este bine cunoscut faptul că industria chimică este o ramură importantă a industriei grele, o ramură care contribuie la dezvoltarea unor sectoare ale economiei naționale legate direct de producția bunurilor de consum. Dezvoltarea agriculturii, de pildă, creșterea producției la hectar la principalele culturi nu se poate concepe astăzi fără sprințul puterilor și al electanților din industria chimică. Să ne oprim de pildă la însemnătatea îngrășămintelor. Cu un milion tone îngrășăminte azotoase — realizate din 300.000 tone azot — se poate obține în țara noastră, pe o suprafață de 7 milioane hectare următoarea creștere de producție: pe 3 milioane hectare grâu se obține un spor de 1.145.000 tone grâu, iar pe 4 milioane hectare cu porumb se poate obține un spor de recoltă de 3.000.000 tone porumb. Ce înseamnă aceasta? Înseamnă că pentru fiecare locuitor al țării se produce cea, 93 kg. piine în plus pe an, iar din plusul de porumb realizat, dacă va fi folosit la creșterea animalelor, se va obține un spor de 600.000 tone carne, ceea ce echivalență cu cea 26 kg. carne în plus pe cap de locuitor. Este de asemenea graților faptul că dacă la cultura silecii de zahăr pe o suprafață de 150.000 hectare se folosesc îngrășăminte azotoase, se poate obține în plus cea. 120.000 tone zahăr, ceea ce înseamnă circa 6,5 kg. zahăr în plus pe cap de locuitor.

— Văfi referiți în răspunsul dvs. la câteva uzine ce se vor ridica în acest an. Ne puteți spune cu ce forțe vom înfăptui aceste obiective importante?

— Uzinele la care m-am referit se construiesc cu ajutorul generos al Uniunii Sovietice. Așa cum s-a arătat în cadrul Declarației comune romino-sovietice, țara noastră va primi un credit industrial pe termen lung în condiții foarte avantajoase, credit ce constă în livrări de proiecte și utilaje complexe pentru construirea acestor uzine.

As vrea să ilustrez printr-un exemplu însemnătatea ajutorului sovietic primit la construirea uzinelor de azot despre care am vorbit, să arăt economicele acestor investiții. Înțelegă cantitatea de îngrășăminte azotoase produsă de cele două uzine va reprezenta 400 milioane lei, în timp ce sporul de recoltă ce va fi obținut datorită acestor îngrășăminte este antevaluat la 56 miliarde lei. Acest exemplu vorbește de la sine.

— Ajutorul sovietic nu se rezumă însă doar la livrarea de proiecte și de utilaje de cea mai înaltă tehnologie și în specializarea și instruirea în U.R.S.S. a cadrelor care urmează să lucreze în noile uzine.

— Acest ajutor ilustrează încă odată tipul nou, socialist, de relații care s-au stabilit între țara noastră și Uniunea Sovietică. Marile unități chimice construite până în prezent în țara noastră sînt rodul aceluiași ajutor frățesc. Combinatul chimic „I. V. Stalin”, fabrica de antibiotice de la Iași, fabrica de negru de fum din cadrul uzinelor „Nicolae Teclu”, fabrica de feromangan ca și alte unități aflate în mai toate regiunile țării, stau măriturie la ceea ce înseamnă pentru industria noastră chimică ajutorul de înaltă calificare primit din partea poporului sovietic. Acestora li se adaugă și un număr mare de uzine aflate în construcție, cum sînt uzinele de acid sulfuric și superfosfați de la Năvodari, uzinele de produse sodice de la Goroara, fabrica de electrocorindon, fabrica de medicamente de sinteză din Moldova și altele.

— În încheiere vă rugăm să ne spuneți în ce condiții primărie țara noastră acest ajutor din partea Uniunii Sovietice?

— În primul rînd trebuie subliniat condițiile avantajoase în care Uniunea Sovietică ne acordă acest credit

de 15.000 tone pe an, însemnătatea acestor mase plastice pentru industria bunurilor de larg consum ca și pentru construcțiile de locuințe este înțeles de toată lumea.

Un aport substanțial va fi adus economiei noastre naționale de către noua uzină de cauciuc sintetic. Din capacitatea ei finală de 50.000 tone va intra încă în acest cîmpul de funcționare prima linie de 25.000 tone. Drept materie primă la fabricarea cauciucului sintetic vor fi folosite gazele petrolifere, valorificîndu-se astfel cu multă eficacitate această bogăție. Numai cu producția primei linii de fabricație se vor putea echipa anual 250.000 autovehicule. Iată numai câteva aspecte ale importanței industriei chimice pe planul economiei naționale și al creșterii neîntreprușe a nivelului de trai.

— Uzinele la care m-am referit se construiesc cu ajutorul generos al Uniunii Sovietice. Așa cum s-a arătat în cadrul Declarației comune romino-sovietice, țara noastră va primi un credit industrial pe termen lung în condiții foarte avantajoase, credit ce constă în livrări de proiecte și utilaje complexe pentru construirea acestor uzine.

As vrea să ilustrez printr-un exemplu însemnătatea ajutorului sovietic primit la construirea uzinelor de azot despre care am vorbit, să arăt economicele acestor investiții. Înțelegă cantitatea de îngrășăminte azotoase produsă de cele două uzine va reprezenta 400 milioane lei, în timp ce sporul de recoltă ce va fi obținut datorită acestor îngrășăminte este antevaluat la 56 miliarde lei. Acest exemplu vorbește de la sine.

— Ajutorul sovietic nu se rezumă însă doar la livrarea de proiecte și de utilaje de cea mai înaltă tehnologie și în specializarea și instruirea în U.R.S.S. a cadrelor care urmează să lucreze în noile uzine.

— Acest ajutor ilustrează încă odată tipul nou, socialist, de relații care s-au stabilit între țara noastră și Uniunea Sovietică. Marile unități chimice construite până în prezent în țara noastră sînt rodul aceluiași ajutor frățesc. Combinatul chimic „I. V. Stalin”, fabrica de antibiotice de la Iași, fabrica de negru de fum din cadrul uzinelor „Nicolae Teclu”, fabrica de feromangan ca și alte unități aflate în mai toate regiunile țării, stau măriturie la ceea ce înseamnă pentru industria noastră chimică ajutorul de înaltă calificare primit din partea poporului sovietic. Acestora li se adaugă și un număr mare de uzine aflate în construcție, cum sînt uzinele de acid sulfuric și superfosfați de la Năvodari, uzinele de produse sodice de la Goroara, fabrica de electrocorindon, fabrica de medicamente de sinteză din Moldova și altele.

— În încheiere vă rugăm să ne spuneți în ce condiții primărie țara noastră acest ajutor din partea Uniunii Sovietice?

— În primul rînd trebuie subliniat condițiile avantajoase în care Uniunea Sovietică ne acordă acest credit

industrial în valoare de 270.000.000 ruble. Avantajele se desprind cu ușurință din faptul că plata acestor uzine se va face din însăși producția pe care o vor da noile unități. Această plată se va equaliza pe o perioadă de zece ani începînd de la data intrării în producție a uzinelor.

Pentru a ne da și mai bine seama de importanța acestor avantaje nu este lipsit de interes să ne amintim de condițiile unilaterale în care încheia în trecut țara noastră astfel de contracte cu țările capitaliste. Așa de pildă trustul american „Goodrich” a încercat pentru construirea fabricii de anvelope, pe lângă sumele fabuloase ce reprezentau costul utilajelor și cele jumătate dolar pentru fiecare cameră în tot timpul de la punerea în funcțiune a fabricii pînă la naționalizarea din 1948, deși acest trust nu a mai contribuit cu nimic încă din 1940 la fabricația anvelopelor. Mai mult, unele trusturi (Solvay, I. G. Farbenindustrie și altele) au căutat să înșuşească orice tendință de dezvoltare a unei industrii chimice românești.

— Cîi de mult contrastează aceste relații de tip imperialist ce le întronau firmele airmine în țara noastră cu spiritul relațiilor noi, socialiste, care stau la baza colaborării noastre cu U.R.S.S. și celelalte țări socialiste? Ajutorul reciproc, sprinț activ în dezvoltarea și înflorirea economiei țărilor socialiste, aceasta este linia tradițională a legăturilor frățesci cu marea familie a țărilor socialiste. Acesta a fost și spiritul tratativilor romino-sovietice de la Moscova, pe care lucrătorii din industria noastră chimică, alături de întreg poporul muncitor le-au salutat cu adîncă satisfacție.

Muncitorii de la Complexul C.F.R. Grivița Roșie se străduiesc să-și realizeze planul de producție înainte de termen. Rezultatele eforturilor depuse s-au concretizat și în luna noiembrie prin realizarea planului în proporție de 109,5 la sută.

— În CLUSEU: Muncitorul Ion Topliceanu din secția II-a mecanică, care și-a depășește norma zilnic cu 50 la sută, execută controlul intern al roților de tren cu ajutorul aparatului ultrasonic.

— A patra sesiune a statului popular al Capitalei

Deputații statului popular al Capitalei s-au întrunit ieri în cea de a patra sesiune. Ca punct principal pe ordinea de zi a figurat raportul comitetului executiv asupra activității pentru atragerea maselor la îndeplinirea sarcinilor ce au stat în fața statului popular al Capitalei în perioada martie-decembrie 1956. Raportul a fost prezentat de tov. Rădan Isacșu, vicepreședinte al comitetului executiv al statului popular al Capitalei.

— Premiera piesei „O scrisoare pierdută” în R. P. Polonia

VARSOVIA 13 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres: În colecția de artiști ai teatrului „Arca” din Lodz lucrăază la punerea în scenă a piesei „O scrisoare pierdută” de Ion Luca Caragiale. Pentru regia acestei piese a fost înaltat în Polonia regională român Sica Alexandrescu, care asistat de regionalul polonez Cezar Staszewski, a și început munca sa artistică.

Sistematizarea orașelor nu se poate face la întîmplare

Pe marginea activității secțiilor de arhitectură și sistematizare

În anul regimului democratic-popular, orașele patriștice noastre au început să se capete o altă înălțare. Aproape nu există oraș fără șantier unde se ridică fie locuințe, fie obiective industriale sau lucrări socioculturale. Volumul mare de investiții pus la dispoziție de statul nostru pentru astfel de lucrări a pus și o serie de probleme legate de sistematizarea orașelor. Pentru rezolvarea lor au fost înființate în anul 1952 pe lângă comitetele executive ale staturilor populare regionale și orașenești, secții de arhitectură și sistematizare, iar în cadrul secțiilor regionale servicii tehnice de proiectare pentru diferite lucrări mai mici. Colectivele de muncă ale acestor secții au primit și sarcini precise în vederea dezvoltării și înfrumusețării orașelor patriștice noastre.

După patru ani de la înființare, credem că nu este lipsit de interes să vedem în ce măsură colectivele acestor secții contribuie la rezolvarea sarcinilor ce le sînt în față pe plan local. De la început trebuie spus că activitatea secțiilor de arhitectură și sistematizare este nesemnificativă și aceasta în primul rînd datorită faptului că comitetele executive ale staturilor populare nu le acordă importanța cuvenită. Mai mult chiar, unele staturi populare înțeleg puțin activitatea în acest domeniu, avizarea a proiectelor și de control al execuției construcțiilor. Astfel, cei de la regiuni și orașe nu sînt consultați în problemele tehnice de către comitetele executive, iar odată cînd se face acest lucru, pînă la urmă, nu se ține seama de avizul acestora. Comitetul executiv al statului popular regional Cluj de pildă, a început lucrările de amenajare a unui stadion, contrar avizului secției de arhitectură și sistematizare și chiar al Comitetului de Stat pentru Arhitectură și Construcții. Numai ulterior statul popular a constatat că amplasamentul stadionului a fost făcut la întîmplare fără să se țină seama de întreaga dezvoltare a orașului și în consecință lucrările de fond sînt întrerupte, după ce au fost cheltuite sume importante de bani. Statul popular al orașului Tg. Jiu a statabil și el peste capul secției de arhitectură și sistematizare, amplasamentul unei întreprinderi pe un teren rezervat pentru alte construcții. Comitetul executiv al statului popular al orașului Galați a procedat și el într-un mod „original”, dispunînd dezvoltarea actualului stadion, contrar prevederilor de sistematizare a

orașului, apoiabil de lucrările superioare. Exemple de acest fel din păcate se mai pot da. Dar și acestea credem că sînt suficiente pentru a demonstra că de aundătoare este pentru dezvoltarea și înfrumusețarea orașelor lipsa de colaborare dintre comitetele executive ale staturilor populare și arhitecții de la secțiile de arhitectură și sistematizare.

Un alt aspect al desconsiderării acestor probleme țese și din practica unor staturi populare care înțeleg puțin activitatea personalului din secțiile de arhitectură și sistematizare, sarcini ce sînt de altă natură de activitate. Comitetul executiv al statului popular al regiunii Craiova, de pildă, a dat dispoziție ca membrii secției de arhitectură și sistematizare să fie folosiți în cu totul alte munci, în timp ce o serie de lucrări de specialitate sîntuate rezolvate. De asemenea, statul popular al orașului Brlad a repartizat în trimestrul trecut pe membrii secției de arhitectură și sistematizare pentru a presta alte munci. Care la Brlad s-a făcut tot ce se putea pentru buna amenajare a orașului înaintea comitetului executiv al statului popular nu mai are nevoie de arhitecți? Faptul se dovedește că la orașul Brlad sînt abia foarte multe de făcut în acest domeniu. Același lucru se poate spune și despre orașele Craiova, Galați, Brlad etc. Este puțină activitatea comitetelor executive ale staturilor populare ale regiunilor Gora, Stalin, Constanța și Pitești, care nu au auzit nici o dată de arhitecții, repartizați staturilor populare respective pentru înțierea secțiilor de arhitectură și sistematizare.

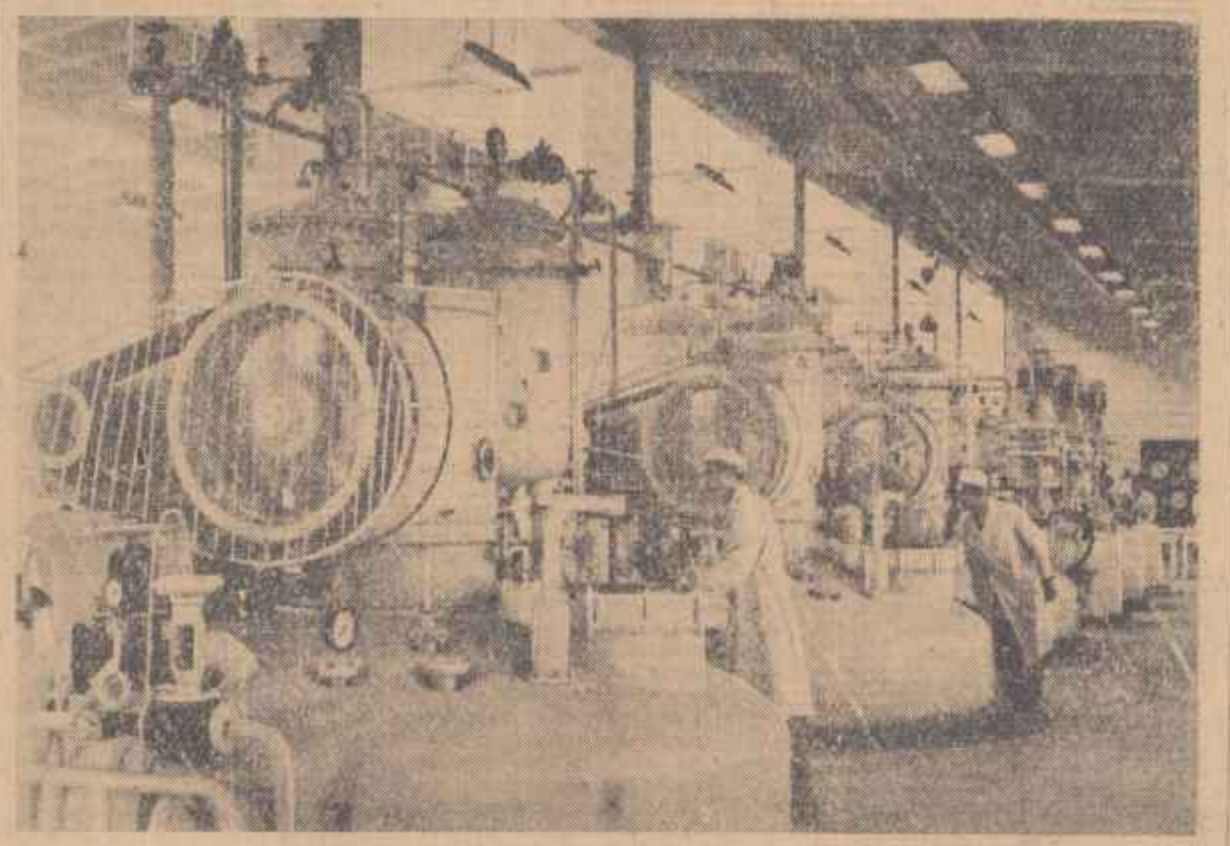
Felul cum se „înteresează” unele comitete executive ale staturilor populare de activitatea secțiilor de arhitectură și sistematizare se dovedește pe de o parte și mentalității unor membri ai comitetelor executive care socotesc inutile aceste secții. Oare așa să fie? Practica a dovedit că nu. Comitetele executive ale staturilor populare trebuie să înțeleagă că noi avem nevoie de orașe frumoase, bine sistematizate care să corespundă întregii dezvoltări a țării. Pentru acest lucru au și fost înființate secțiile de arhitectură și sistematizare. De aceea, comitetele executive ale staturilor populare trebuie să-și revizuiască atitudinea față de membrii acestor secții și să-și folosească în muncile pentru care s-au specializat.

ION FICU

Intregul raion

La începutul lunii decembrie, în raionul Hirsova din regiunea Constanța s-a terminat în întregime cooperativizarea agriculturii. Această victorie a comunistilor, a activiștilor din aparatul local de stat, a colectivizatorilor, întocmirii și mecanizatorilor din raion, umple de bucurie inimile tuturor oamenilor muncii din patria noastră. Este o victorie care dovedește încă odată că singura cale care poate asigura creșterea continuă a bunăstării țărănimii muncitoare, este calea arătată de partid, calea agriculturii socialiste. Citiiți în pagina a treia, articole și reportaje care cuprind problema și aspecte privind cooperativizarea raionului Hirsova.

cooperativizat

Un aspect din sala de fermentație a fabricii de antibiotice de la Iași, fabrică realizată cu ajutorul Uniunii Sovietice.

Foto: NICU VASILE

Activitatea culturală în timpul iernii nu poate fi neglijată

Regiunea Pitești s-a situat în cea mai frumoasă regiune a țării în ceea ce privește activitatea culturală. În ultima vreme însă constatăm cu regret că succesele obținute în trecut pe lângă activitatea în această regiune sînt umbrite de o seamă de lipsuri serioase care nu fac deloc cinste organelor locale de stat.

Ne referim în special la neglijarea pe care au manifestat-o și o mai manifestă comitetul executiv al statului regional Pitești precum și o bună parte dintre activitățile populare subordonate, față de pregătirea pentru munca culturală pe timpul iernii. Cele câteva măsuri luate — concretizate prin dotarea cîmînului cultural și a bibliotecii cu încă 120 aparate de radio și cu câteva mii de cărți în valoare de 70.000 lei — constituie doar un timid început și acesta destul de tardiv.

În ceea ce privește pregătirea principală pentru iarnă nu s-au bucurat de atenția cuvenită. Dar să lășăm mai bine să vorbească faptele. Cu cîteva timp în urmă, secția regională culturală a întocmit un plan amănunțit de măsuri privind desfășurarea activității culturale în regiune pe perioada 7 noiembrie 1956-1 mai 1957. În acest plan s-au prevăzut și o serie de măsuri pentru asigurarea condițiilor materiale și alte pregătiri de iarnă. Din păcate, acest plan zace de la întocmirea lui în biroul comitetului executiv regional — care răspunde de activitatea culturală. Nici la sfîrșitul lunii trecute, planul de măsuri al secției culturale nu fusese aprobat de către comitetul executiv regional. Nu este astfel de mirare faptul că măsurile luate au rămas doar pe hîrtie, iar comitetul executiv regional nu a făcut nimic în această direcție.

În momentul de față majoritatea unităților culturale sînt în regiunea Pitești nu au încă asigurată condițiile necesare activității lor pentru iarnă. În raionul Plocoava, bunăoară, aproape 70 la sută dintre cîmînii culturale nu dispun încă de combustibil. Între acestea sînt și unele care au existat posibilități de aprovizionare. Raionul Plocoava nu este singurul în această situație. Din cele 14 raioane ale regiunii doar în raionul Pitești s-a reușit ca o bună parte dintre cîmînii culturale să fie aprovizionate cu lemne de foc.

Ne întrebăm, deci pe bună dreptate, cum vor veni locuitorii satelor regiunii Pitești la cîmînii culturale în timpul de iarnă pentru a participa la conferințe sau serări atît timp cît săliile care li vor zădărnici vor fi încă înzădărnici și luminate?

Acasă întrebare nu sînt-a pus-o asigură cu încredere comitetul executiv regional și cele raionale, căci alimnării nu ar fi tratat cu atîtă ușurință problema aprovizionării cu combustibil a unităților culturale.

Cum rămîne cu îndrumarea și sprijinirea echipelor artistice? În planul de măsuri amintit mai sus prevedea printre altele ca în cursul lunii noiembrie să se treacă activ la îndrumarea echipelor artistice de la săle și la activizarea acestora care sînta întrerupt în ultimul timp munca. Ce s-a făcut pînă acum în această privință? Foarte puțin. Recomandările de raportări pentru formarea echipelor — sarcină prevăzută în planul de măsuri — sînt încă în vigoare și nu s-au făcut decît sporadic la echipele de teatru, corurile și celelalte

forți ai revistelor de specialitate, reprezentanți ai Uniunii de creație. Scopul acestei consfățiri este ca pe baza schimbului de experiență să se avenge loc în decursul iernii, munca cultural-educativă să se îmbunătățească, să devină un real sprijin în toate domeniile de muncă. Lucrările consfățirii continuă.

NOI LOCUINȚE PENTRU MUNCITORII HUNEDORENI

În orașul Hunedoara s-au dat de curînd în folosință oamenilor muncii noi locuințe. În clipă: câteva din noile locuințe.

Foto: AGERPRES

Lipsuri existente în munca comitetelor executive ale statului populare din regiunea Pitești

Alte cîteva probleme

Să vorbească faptele...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

Ar fi bine dacă...

CRONICA FILMULUI

Un film care înălță și greș coștii de aparență și de iluzii, ca să se vadă cum nu se poate mai limpede, reversul întinșat al unei organizații sociale, învechită în realitate.

Înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Un film care înălță și greș coștii de aparență și de iluzii, ca să se vadă cum nu se poate mai limpede, reversul întinșat al unei organizații sociale, învechită în realitate.

Înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Ziua în amiază mare, între cunoscuți și prieteni, în mijlocul unui urias furnicar de lume, un om se zbate nepuțincios și dezamăgit, între ghimbecul ucigașilor științi de nobre Victoria se răzvrățește, lipsă în gura mare, se luptă pe viață și pe moarte dar strigătează, în abuzul de nepăsare tuturor, rîmni fără socu, iar viața își continuă melancolicul mersu, ca sub semnul marilor fatalități.

Filmul „Prieten de noapte” constituie, prin conținutul său, o critică singeroasă împotriva societății dominată de capital, dominată de contradicții care gîrboșesc disoluția.

„Prieten de noapte” ne sugrăvește cu o trăsătură fără gres, spectrul prostituției într-o societate în care degradarea nu este — cum s-ar putea părea, — o ademenire a vicliului, ci una dintre formele constrîngerii impuse de mizerie.

Oiga, eroina filmului, vrea cu tot dinadinsul să se lepede de viața ei sîciloasă și să trăiască modest cu un simplu pe care înălțarea și desăvîrșirea în zilele noastre, la Paris în inima Franței, așa după cum ea s-ar putea desăvîrși în orice țară în care principiile de libertate sînt în noișimire, în coduri, în legi, în Constituții, strivite de gîndurile făcătoare ale științei burgheze.

Comemorarea zilei de 13 Decembrie 1918

Joi dimineață, numeroase delegații de oameni și muncitori din Capitală au depus coroane și flori de la cîmînii culturale să fie aprovizionate cu lemne de foc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

Delegațiile de oameni și muncitori au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor care au căzut la 13 Decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertatea și bunăstarea poporului românesc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

Delegațiile de oameni și muncitori au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor care au căzut la 13 Decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertatea și bunăstarea poporului românesc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

Delegațiile de oameni și muncitori au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor care au căzut la 13 Decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertatea și bunăstarea poporului românesc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

Delegațiile de oameni și muncitori au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor care au căzut la 13 Decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertatea și bunăstarea poporului românesc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

Delegațiile de oameni și muncitori au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor care au căzut la 13 Decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertatea și bunăstarea poporului românesc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

Delegațiile de oameni și muncitori au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor care au căzut la 13 Decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertatea și bunăstarea poporului românesc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

Delegațiile de oameni și muncitori au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor care au căzut la 13 Decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertatea și bunăstarea poporului românesc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

Delegațiile de oameni și muncitori au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor care au căzut la 13 Decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertatea și bunăstarea poporului românesc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

Delegațiile de oameni și muncitori au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor care au căzut la 13 Decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertatea și bunăstarea poporului românesc.

Joi după-amiază, în sala Muzeului „V. Lăunescu” din gîndurile făcătoare ale științei burgheze la 13 Decembrie 1918.

INTREGUL RAION COOPERATIVIZAT

Gospodăria colectivă se confundă cu înseși năzuințele lor

Toamna, după stringerea bucatelor, cimpul nu mai are aproape nici un fermec. Totuși colectivitățile din Horia au ieșit la marginea satului împreună cu președintele lor și privește cu încântare peste țara pe care tractoarele mai dudute încă. Nu degeaba au ieșit în cimp colectivitățile din Horia. Cu cîteva timp în urmă, satul lor s-a cooperativizat în întregime. Astăzi tot pămîntul care se întinde jur împrejur comunei formează o unică țară. Cu cinci ani în urmă, cînd un mînunchi de îndrăzneți a pășit pe calea colectivității nimeni nu visa că așa repede vor trece toți lanțurile. Și totuși faptul s-a împlinit. De aceea, colectivitățile sînt mulțumite. Dar nu numai ei au parte

de bucurii în această toamnă. La fel de mulțumii sînt și colectivitățile din Dulgheru, din Vadu Oii, din Topalu ori din Sălcioara. Pentru că nu mai există în raion comună sau țărani muncitori individuali. Toți, de la primul și pînă la cel din urmă, au pășit pe calea socialismului, pe calea belșugului. În raion s-au format 44 de gospodării colective și 21 de întovărășiri agricole. Toți membrii acestor unități socialiste așteaptă anul viitor cu deplină încredere și cu credința că vor putea să-și îndeplinească planurile pe care și le-au propus. Vine o vreme cînd n-au mai apucat niciodată oamenii din stepa dobrogeană.

CIFRE...

- Prima gospodărie colectivă s-a constituit în raionul Hirsova în anul 1950. Ultimele s-a constituit în 6 decembrie 1956 în satul Războieni. Cei mai mulți membri s-au înscris în colectiv în anul 1952 și 1956. În primul s-au înscris 2.457 familii, în celelalte 4.161 familii.
- În raionul Hirsova au fost înființate în anul din urmă șase stații de mașini și tractoare. Acestea dispun de un parc tehnic care cuprinde pînă la 400 de tractoare. Cu ajutorul S.M.T. gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raion execută în proporții care merg pînă la sută la sută cîrmenea lucrărilor cum sînt: aratul, treieratul, semănatul și altele.
- Unitățile cooperatiste din raionul Hirsova sînt deservite de un mare număr de ingineri, tehnicieni și alte cadre cu calificare superioară și medie în problemele agricole. În total, în raion muncesc 49 de agronomi, sootehniști, medici veterinari și ingineri mecanici.

Un țărăn, mai ales dîng are ceva pămînt, vîtigoare ori niscauna unelții. Fusesse pe cîmp la cîrta îngrășămintelor și-l aștepta soția acasă. Totuși s-a arătat foarte bucurios să vorbească și a acceptat să mai intrînce. „Dacă vrei să știți, tovarășe, cum stau lucrurile la-mă să-ți spun o zicătoare. La noi se zice despre unii că „lucrează și pe nor și pe senin dar nu li-l trînda deplin”. Eu eram unul dintre aceștia. Aveam opt hectare de pămînt. Nu puteam însă să-mi iau nici cal, nici căruța, nici plug. Cum bînoștii, țărîni așa un agricultor nu poate să-și scoată la capăt. Nu puteam nici eu. Trebuia să cer cal și plugul de la Valeriu Rosculeț, un om mai

Intîlnit pe colectivistul Ștefan Ciuplîtu. Fusesse pe cîmp la cîrta îngrășămintelor și-l aștepta soția acasă. Totuși s-a arătat foarte bucurios să vorbească și a acceptat să mai intrînce. „Dacă vrei să știți, tovarășe, cum stau lucrurile la-mă să-ți spun o zicătoare. La noi se zice despre unii că „lucrează și pe nor și pe senin dar nu li-l trînda deplin”. Eu eram unul dintre aceștia. Aveam opt hectare de pămînt. Nu puteam însă să-mi iau nici cal, nici căruța, nici plug. Cum bînoștii, țărîni așa un agricultor nu poate să-și scoată la capăt. Nu puteam nici eu. Trebuia să cer cal și plugul de la Valeriu Rosculeț, un om mai

care numai grîu 5.800 kg. Ne gîndim deci bine cînd ne hotărîm să intrăm în colectivă.”

„Mi-a atras nevasta atenția la vreme”

Am discutat cu Ion D. Matei din gospodăria colectivă de la Horia. E un bărbat foarte tînar. Abia de un an a venit din cătînie. Cînd l-am întîlnit, venea de la știa unde cu soția. Cineva mi-a spus că acum sînt nedespărțiți dar că a fost o vreme cînd lucrurile stăteau altfel. „Într-adevăr, a confirmat Ion

— Îți amintești cînd li-am spus să intri în colectivă?

Metodele noastre de muncă

Raionul nostru, raionul Hirsova din regiunea Constanța, a trăit zilele trecute un important eveniment: în satele sale s-a terminat în linii generale cooperativizarea agriculturii. Peste 90 la sută din suprafața arabilă și un procentaj asemănător din numărul familiilor de țărani muncitori fac parte acum din gospodăriile colective, restul fiind cuprins în întovărășiri agricole.

Hirsova este un raion în care predomină țărânii mijlociași. O privire, fie ea și sumară, asupra structurii de proprietate care a existat aici, confirmă pe de-a întregul această apreciere. E clar deci că în activitatea noastră pentru atragerea oamenilor în formele cooperatiste de muncă trebuia să ținem seama de această caracteristică. E clar și totuși au fost, în anii din urmă, perioade cînd s-a trecut cu ușurință peste acest adevăr împus de viață. Atunci n-am știut totdeauna să lucrăm cum se cuvine cu țărânii muncitori cu gospodării mijlociașe să ni-l apropiem, să-i câștigăm pentru ideea cooperativizării. Nu odată s-a întîmplat să-i luăm pe unii din acești oameni în categoria chibaburilor, să-i tratăm ca atare și deci să-i depărtăm de noi.

Lucrările celui de al doilea Congres al partidului ne-au deschis ochii, ne-au determinat să revizim munca noastră, să îmbunătățim metodele de activitate în direcția cooperativizării. Trebuia să facem un pas mai departe. Acest pas l-am făcut atunci cînd, sub îndrumarea organelor de partid, am început să ne îmbunătățim munca de lămurire, să căutăm forme noi și potrivite de convingere a țărânii muncitoare în sensul intrării în forme de cooperare în muncă.

Pentru început ne-am concentrat atenția doar spre trei comune. Urmărim să experimentăm aici noile noastre metode de muncă, și - dacă se dovedeau bune, astfel încît să putem cu ajutorul lor cooperativiza apăsările respective - să le extindem asupra întregului raion. Am trimis acolo activiști dintre cei mai buni și așteptam cu inimă strînsă să vedem ce ne vor comunica. Ne-au comunicat vești îmbucurătoare. Comunele respective s-au cooperativizat complet printr-o primă din raion. Formele noastre de muncă se dovedeau eficiente. Dar care sînt ele de fapt?

Prima și cea mai însemnată metodă pe care am aplicat-o privește oamenii care au dus munca de lămurire în rîndul țărănilor muncitori. A fost o vreme cînd nu dădeam prea mare importanță acestui fapt. În munca ce avea ca obiectiv cooperativizarea, munceau oameni desemnați la întîmplare fără să se țină seama dacă toți - prin conștiința și capacitatea lor - inspiră sau nu încredere țărânii muncitori, mai ales celor mijlociași. Bineînțeles că greșeam. De aceea acum, am căutat să atragem în această muncă numai oameni cunoscuți și apreciați în sate, gospodari buni harnici, cumpătași. Pe aceștia i-am ales mai cu seamă din rîndul colectivităților care mai înainte fuseseră țărani mijlociași și care acum cînd lucrau în comun dădeau dovadă de sergînjă. Aș putea să dau o mulțime de exemple. Cel mai grăitor mi se pare însă cel al satului Horia în gospodăria colectivă de aici sînt înscrisi primare alții țărani mijlociași. Din-că Negriță și Marin Negriță. Amîndoi dau dovadă în permanență de o hărnicie exemplară. Pentru munca lor, sînt căpșaliți cu tone de bucate anuale. Acești oameni au fost antrenati de satul popular raional pentru a lămurii pe cei ce mai stăteau de o parte. Ei au convins și - datorită presiunii, lămurii de care se bucurau - i-au convins pe toți individualii din satul Horia să intre în gospodăria colectivă.

Ay vrea acum să ne opim asupra altor metode întreprinse de noi și anume asupra celei pe care unii au numit-o „lămurirea în lanț”. Lămurirea oamenilor după această metodă se desfășura de obicei în felul următor:

Radu Dumitru

Președintele comitetului executiv al satului popular raional Hirsova

tor: mai întii, erau convingși să se înscrie în cooperative anumiți mijlociași cu prestigiu în satele lor. Apoi, aceștia erau imediat cooptați în echipele de agitații și participau la lămurirea vecinilor lor. În momentul în care vecinii se hotărâu să facă cereri, erau și ei cuprinși în echipe și mergeau să discute cu vecinii vecini. Astfel, întrucît fuseseră inițiatorii unui lanț, net-

treptuț în care lămuririle se transformau în lămuriri, contribuind astfel la reușita cooperativizării. Această metodă s-a aplicat cu succes în mai multe comune printre care: Sălcioara, Topolog, Făgăraș Nou și altele.

Folosind metodele pe care le-am descris, noi n-am renunțat bineînțeles la cele vechi care în trecut se dovediseră fructuoase. Așa de pildă am continuat să organizăm vizite ale individualilor la gospodăriile colective. Și aici însă am introdus ceva nou. Înainte vizitele aveau un caracter mai mult festiv, oamenii fiind invitați în gospodării colective și în întovărășiri doar la împărțirea veniturilor și la darea avansurilor. Asta fiind și de o anumită stare de lucruri existentă atunci. Gospodăriile colective și întovărășirile erau în general mediiere sau raportuț dezvoltării lor economice. O vizitare a lor în alte ocazii decît cele amintite n-ar fi spus deci prea mult oamenilor. Începînd de anul tre-

cut, noi am căutat să sprijinim mai mult gospodăriile colective și întovărășirile agricole în vederea dezvoltării lor economice. Cu multe dintre ele am și reușit. Într-un an, datorită acestui sprijin peptelul gospodărilor colective a crescut cu 11.087 de oi, cu 2.315 cai, cu 883 porci, etc. S-au făcut eforturi serioase pentru lărgirea suprafețelor cu vii și cu livezi, fiind seama de condițiile specifice din raionul nostru. În această privință s-a ajuns ca gospodăriile colective să dispună în prezent de 453 hectare vie și de 102 hectare de pomi. Cînd vizita neam unitățile cooperatiste putea să vadă că aproape peste tot din punct de vedere economic unitățile cooperatiste înregistrau progrese vizibile. În aceste condiții, noi am căutat să organizăm vizite nu numai la ocaziile festive ci și în celelalte zile de peste an, convingînd astfel lucrul va avea un efect stimulant pentru foarte mulți. Și nu ne-am înșelat. Vizitele s-au soldat de obicei cu numeroase cereri de intrare în gospodării colective și în întovărășiri. Așa s-a împlinit în comuna Topalu. În satul Războieni și multe alte locuri.

Vorbînd despre lucrurile pe care le-am înfățișat aici, trebuie să subliniem neapărat faptul că ele sînt strîns legate de îmbunătățirea în general a componenței și activității aparatului local de stat din raionul Hirsova.

Cu ajutorul organizațiilor de partid, am căutat să îmbunătățim activitatea secției agricole raionale a punctelor agricole și altele. Toți oamenii legați de activitatea la sate au pornit la muncă, socotind că cooperativizarea agriculturii este cea mai importantă problemă la ordinea zilei. Un control permanent asupra muncii oamenilor de la comună, stimularea lor continuă prin critici și - unde era cazul - prin evidențieri, au avut darul să fiină în permanență trează interesele pentru problema în discuție. Cooperativizarea deschide posibilități foarte mari pentru raionul nostru. Însemnate forțe de producție înainte nefolosite vor putea acum să fie valorificate din plin. Avem toate condițiile să sporim producția de cereale și mai ales să dezvoltăm și să facem productiv sectorul creșterii vitelor și cel pomivoltic. Pentru asta însă sînt absolut necesare două condiții: să nu ne îngîmfăm și să primim cu mult mai mult atenție spre lipsurile care mai există. Credem că de vreme ce sîntem conștienți de cerințele ce ni se impun vom ști să le facem față. Asta pentru consolidarea succeselor obținute, și pentru obținerea unor noi succese.

Mai multă plîne și mai multe bucate pe masă a vrut să aibă Vasile Pandele. Și după cum se vede și din clipa noastră colectivă i-a dat puțină să-și îndeplinească.

ma, mi-a deschis ochii. „Într-ăcolo, mi-a spus - n-are să-l pară rău”. Dacă l-aș mai întîlni acum, i-aș mulțumii.

Și pe nor, și pe senin... La cîțiva kilometri de Vultură se află satul Sălcioara. Aici li-am

• Gospodăriile colective din raionul Hirsova sînt în general unități mari cu sute și chiar mii de hectare de teren arabil. Pentru ca acestea să se dezvolte în mod rațional în anul care vor urma, organele locale ale puterii de stat au trecut - cu ajutorul Ministerului Agriculturii - la introducerea în cadrul lor a sistemului de asolament cu terburii perene. Pînă acum au fost organizate după acest principiu teritoriile a 31 din cele 44 gospodării colective existente.

...ȘI FAPTE

INTREBARE: Cum a contribuit S.M.T. Horia la terminarea cooperativizării în comunitate din raza sa de activitate?

RĂSPUNS: Se poate spune că contribuția noastră a fost destul de însemnată. Ea a avut două laturi. În primul rînd a trebuit să ne îndeplinim cum se cuvine obligațiile contractuale pe care le avem față de gospodării, astfel încît lucrînd cu tractoarele și mașinile noastre aceste unități să poată scoate producții mari. Ca să rezolvăm această sarcină, l-am mobilizat pe tractoriștii să facă lucrările agricole la timp și de bună calitate. Apoi, în cadrul nostru i-am răspuns majorității oamenilor. Cu deosebire s-au evidențiat însă tractoriștii cum ar fi Vasile Pisăci și care are 35 de ani și care în 1955 a făcut cu tractorul său 1.188 de hantiri, Ștefan Moroianu, un flăcău destul de tînar care a realizat cu tractorul său 1.000 de hantiri fără reparații. Datorită muncii în-suflete și atenție duse de către tractoriștii, în anul care a trecut unitățile din raza noastră au realizat cîte 1.000 de kg. de grîu și cîte 2.500 kg. porumb la hectar. La fel s-a întîmplat și în 1954.

Să vedem acum, cum ne prezentăm cu jura noastră. E vorba de contribuția de

„Pe masa mea se atîă piine din belșug”

Iată-l pe Vasile Pandele, țărănul a-celui din satul Vultură care are casa pe-aste drum de satul popular. Auzind cele ce mă interesa au primit pe sub sprîncene și a tușit semnificativ: „Eu sînt om bătrîn, așa că poșă să ai toată încrederea în cele ce am să-ți spun. Timp de 30 de ani de zile n-am mîncat decît mămăligă și plîne de orz. Ai să-mi spui că stăpînesc 12 hectare și că putem pune și grîu berechet. E adevărat că nu ducem lipsă de pămînt, dar în sat, din cauza împului de pe la noi, nimeni nu se încumeta să pună grîu. Puteam să am curajul eu, așa de capul meu, de unul singur? Nu puteam. Dar gospodăria care are atîta întîndere, care are braje multe și e ajutată cu mașini și cu oameni învîltați poate. La noi s-a pus și se pune în fiecare an grîu mult și se scot producții de 1.000 și peste 1.000 kg. pe hectar. Fiecare primește după cum muncete. Eu am primit anul trecut 5.500 kg. de grîu. Nu mai mîncăm mămăligă. Nu mai mîncăm nici plîne de orz. Anică, soția mea, coace plîne de grîu în fiecare săptămîna de două ori. Un om, nu mai li în mîncă cum li che-

„Am stat și am scotit”

Ion N. Apostol face parte din aceeași gospodărie cu Ciuplîtu. În vreme ce istorisea aceasta, i s-a apropiat, a așteptat să împrăvească, apoi a cîntat un loc și a intrat în vorbă. „La mine lucrurile au fost mai simple. Sîntem în casa cîinci oameni buni de lucru și avem 7 ha. de pămînt. Muncesc la noi, dar bine înțelegem mai treburile să ne ducem și la alții ca să facem rost de tot ceea ce ne trebuia: haine, mîncare și altele. Prin 1952 s-a făcut în sat gospodărie. Drept să-ți spun, nu prea aveam încredere în ea. Dar chiar din primul an colectivă ne-a dat de gîndit. Cei care intraseră în ea scosese rău bucate frumoase. În 1953, toamna, într-o seară, ne-am apucat și am făcut o socoteală. Am căutat adică să vedem cu ce ne înlesnim noi și cu ce se înlesnesc cei de la colectiv. Am văzut că rămăsesem mai puțos cu vreo 2000 kg. de bucate față de neamurile noastre care intraseră în colectiv. Atunci ne-am gîndit că nu trebuia să mai rămînem de o parte.

Eu m-am și apucat și am alcătuit o cerere. În primul an de muncă în colectiv, noi toți cei cîinci am făcut peste 1000 de zile-muncă. Am dus acasă 13.000 kg. de produse, dintre

Contribuția mecanizatorilor

Convorbire cu Gheorghe Bordeianu, inginer șef la S. M. T. Horia

INTREBARE: Cum a contribuit S.M.T. Horia la terminarea cooperativizării în comunitate din raza sa de activitate?

RĂSPUNS: Se poate spune că contribuția noastră a fost destul de însemnată. Ea a avut două laturi. În primul rînd a trebuit să ne îndeplinim cum se cuvine obligațiile contractuale pe care le avem față de gospodării, astfel încît lucrînd cu tractoarele și mașinile noastre aceste unități să poată scoate producții mari. Ca să rezolvăm această sarcină, l-am mobilizat pe tractoriștii să facă lucrările agricole la timp și de bună calitate. Apoi, în cadrul nostru i-am răspuns majorității oamenilor. Cu deosebire s-au evidențiat însă tractoriștii cum ar fi Vasile Pisăci și care are 35 de ani și care în 1955 a făcut cu tractorul său 1.188 de hantiri, Ștefan Moroianu, un flăcău destul de tînar care a realizat cu tractorul său 1.000 de hantiri fără reparații. Datorită muncii în-suflete și atenție duse de către tractoriștii, în anul care a trecut unitățile din raza noastră au realizat cîte 1.000 de kg. de grîu și cîte 2.500 kg. porumb la hectar. La fel s-a întîmplat și în 1954.

Să vedem acum, cum ne prezentăm cu jura noastră. E vorba de contribuția de

„Vecinul meu m-a ajutat”

Cel mai proaspăt colectivist din satul Horia este Victor Colteanu, sau „mă Victor” cum li se mai spune. A făcut cererea de intrare abia acum două săptămîni. Cînd am intrat în vorbă cu el, mi-a istorisit pe îndesate taina acestei întîlniri. „Sînt conștient din 1933 a început „mă Victor”. În timpul războiului, din cauza că l-am înfruntat pe niște ofițeri haini, am fost condamnat la trei ani închisoare. Înaintea înțesării am venit, apropiat de toți. După ce m-am întors de la arest însă, am început să mă însinguresc. Viața de acasă mă lăcuse să fiu urzuc și retras. Așa se face că mă izolam tot mai mult de sat. Am continuat să stau așa și în anii dincoace. Oamenii au început în 1951 o gospodărie colectivă. Dar eu nu m-am alăturat de ei. Li le ceream. Asta nu pentru că aș fi avut ceva împotriva lor, ci pur și simplu pentru că așa li mi era firea. Poate și li dus-o astfel multă vreme înainte, dacă nu mi-l venea în ajutor vecinul meu Marin Negriță. El m-a chemat odăi la dînsul ca să mi vorbească. „Ești limplăr - mi-a spus, dacă ai intra în colectivă ai câștiga mult mai mult decît acoli acum din lucrul pe care li faci și de pe cele 16 ha. pe care le ai. De ce stai la o parte?”

Felul cum mi-a vorbit vecinul meu, mi-a pus pe gînduri. De multă vreme nu mai simțeam altă prietenie și dorință cîntită de a mă ajuta, din partea cuiva. Dar vecinul meu nu s-a mulțumit numai cu asta. Cînd am venit la el și altele ori, a cîntat să vină la mine. Mi-a povestit o mulțime de lucruri, despre gospodărie, despre el. Mi-a spus că datorită muncii pe care o depune, primește în fiecare an de la gospodărie cîte 7-8000 kg. bucate și sume mari de bani. Devenisem foarte apropiat. Și de aici și pînă la cererea de intrare n-a mai fost decît un pas. Am făcut-o la sîrgintul lui noiembrie. Am intrat în colectiv, în mijlocul oamenilor. Fiecare s-a simțit dator să mă îmbrăbățească, să-mi dea o povăț. De două săptămîni lucrez între ei și parcă sînt alii om. Mare lucru munca în comun!”

Un țărăn nu la așa de ușor o asemenea hotărîre cum este intrarea în gospodăria colectivă. Dacă o face însă, asta însemnă că are motive temeinice. Vasile Pandele, Ștefan Ciuplîtu, Ion N. Apostol, Victor Colteanu, Ion D. Matei, fiecare din acești oameni, atunci cînd au intrat în colectiv au fost determinați să facă acest pas de asemenea motive. Și anume pe toți li-a convins faptul că gospodăria colectivă se dovedea în stare să rezolve nu numai așa numitele probleme economice ci și chestiuni mai personale. Gospodăria colectivă ajunsesse să se continue cu înseși năzuințele lor. Dacă peste altă cineva va scrie istoria cooperativizării raionului Hirsova va trebui să pomenească neapărat și despre asta. Căci e vorba de un fapt esențial.

Pagină realizată de ION PAVELESCU Fotografii: NICU VASILE

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Congresul Partidului Comunist Italian

Cuvîntul de salut rostit de tov. Constantin Pirvulescu

ROMA 13 (Agerpres). — În seşina din 12 decembrie a Congresului Partidului Comunist Italian, tov. Constantin Pirvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., a rostit un cuvînt de salut în numele Partidului Muncitoresc Român, în care a spus printre altele:

Dragi tovarăşi,

Delegaţia noastră este împuternicită să aducă celui de al 8-lea Congres al Partidului Comunist Italian, salut fratresc de luptă şi de solidaritate internaţională al Partidului Muncitoresc Român.

Transmitem totodată din partea poporului român un călduros salut la toată populaţia italiană, de care e legat prin vechi relaţii culturale şi economice, prin sentimente de adevărată prietenie, precum şi prin eforturile comune în lupta pentru consolidarea colaborării între popoare şi apărarea cauzii păcii şi a progresului.

Cu deosebită simpatie, Partidul şi clasa noastră muncitoare urmăresc lupta dăruită, consecventă, dusă de Partidul Comunist Italian în fruntea maselor muncitoare de la oraşe şi săle, pentru asigurarea unităţii de acţiune a forţelor politice ale clasei muncitoare, pentru apărarea şi lărgirea drepturilor şi libertăţilor democratice. Partidul nostru pretinde forţa mobilizată a Partidului Comunist Italian în lupta pentru un viitor mai bun al ţării.

Din proiectul de teze şi din declaraţia programatică, elaborate de Partidul nostru în vederea Congresului al 8-lea, precum şi din expunerile prezentate în faţa congresului de tov. Togliatti se desprind luminoasă că Partidul Comunist Italian, în determinarea liniei sale politice şi a obiectivelor sale, se inspiră din interesele şi năzuinţele adevărate ale clasei muncitoare şi ale poporului italian, precum şi din bogata experienţă a mişcării muncitoreşti internaţionale şi aplica în mod conştient învăţătura marxist-leninistă la condiţiile specifice din Italia.

Activitatea Partidului nostru este nemărită cu via interesată de către masele muncitoare internaţionale. Partidul Comunist Italian, care se inspiră în activitatea sa practică şi teoretică din spiritul internaţionalismului proletar, aduce o preţioasă contribuţie la dezvoltarea şi solidaritatea mişcării muncitoreşti internaţionale.

Dragi tovarăşi,

Congresul dvs. se desfăşoară în condiţii cînd revine imperialismul a ţării şi să tulbure vremelnic pacea în lume şi să străduieşte să zădărnicească lupta pentru apărarea independenţei naţionale a popoarelor care au căştigat jugul colonial.

Expresia cea mai fălă a politicii agresive a conştiinţei atacului dezlănţit de Anglia, Franţa şi Israel împotriva Egiptului. Cercurile imperia-

liste din Anglia şi Franţa urmăresc prin această restabilirea subjugării coloniale în statele Orientului Apropiat şi Mijlociu.

Agresiunea provocată de Anglia, Franţa şi Israel împotriva Egiptului şi desfăşurarea evenimentelor din Ungaria, a spus tov. Constantin Pirvulescu, sînt strîns legate între ele.

Încecarea forţelor reacţionere, interne şi externe, de a distinge ordinarea socialistă din Ungaria şi de a respinde lozărul fascist în această ţară, fapt care ar fi ameninţat pacea în Europa, a fost zdrobită de forţele populare strîne în jurul guvernului revoluţionar muncitoresc-îărănesc.

Reacţiunile şi aţărările cercurilor reacţionere în legătură cu evenimentele din Ungaria urmăresc amestecul în treburile unor state suverane, au ca scop să tulbure situaţia internaţională, să să distragă atenţia de la agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului.

Toate acestea cer imperios înfăşurarea unităţii mişcării muncitoreşti internaţionale, a tuturor forţelor progresiste pentru a zădărnici planurile cercurilor imperialiste de a dezlănţii un nou război mondial.

Dragi tovarăşi,

Strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Român şi al Guvernului Republicii Populare Romine, masele largi de oameni ai muncii de la oraşe şi săle, în frunte cu eroica noastră clasă muncitoare, muncesc cu însufleţire pentru realizarea programului de dezvoltare a economiei naţionale, elaborat de Congresul al 11-lea al Partidului Muncitoresc Român din decembrie 1955.

În România democrat-populară se dezvoltă economia naţională, creşte nivelul de viaţă al populaţiei, înfloreşte cultura, se întăreşte democraţia socialistă.

Socetim necesar să subliniem că un factor esenţial în lupta pentru cucerirea independenţei naţionale a României şi trecerea cu succes la construirea societăţii socialiste în ţara noastră a fost realizarea frontului unit muncitoresc între comunisti şi socialiştii în timpul dictaturii fasciste şi apoi unificarea pe baza ideologiei marxist-leniniste a Partidului Comunist şi a Partidului Social Democrat.

Vorbind despre hotărîrea poporului nostru de a întări unitatea ţărilor socialiste, tov. Constantin Pirvulescu a spus:

Recenta declaraţie comună cu privire la tratativele dintre delegaţiile guvernamentale ale R.P.R. şi U.R.S.S. este mărirea cloecivă a spiritului prieteniei fratereşti, al înţelegerii profunde a intereselor popoarelor noastre, al colaborării şi ajutorului reciproc, caracteristice pentru relaţiile dintre ţările socialiste, strîns unite prin lupta lor comună pentru progres, pace şi socialism.

În încheiere, tov. C. Pirvulescu a spus:

Exprimînd sentimentele şi năzuinţele poporului român, guvernul Republicii Populare Romine şi Partidul Muncitoresc Român consideră că este în interesul deosebit al poporului român şi al poporului italian, înfăşurarea prieteniei lor tradiţionale, asigurarea de relaţii economice şi culturale romîno-italiene, între ţările noastre.

Urăm din toată inima succes deplin lucrărilor Congresului vostru, în muncă şi luptă Partidului Comunist Italian pentru realizarea sarcinilor pe care le va trasa Congresul al 8-lea, pentru înfăşurarea rîndurilor Partidului, pentru înfăşurarea unităţii clasei muncitoare, îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale poporului italian, pentru pace şi progres social.

Atitudinea provocatoare a autorităţilor americane faţă de sportivii sovietici

WASHINGTON 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 decembrie, agenţii de presă au anunţat că autorităţile americane au refuzat să permită grupului de sportivi sovietici participanţi la Jocurile olimpice din Australia să treacă în înapoiere în patria prin teritoriul S.U.A. cu un avion al societăţii „Pan-American Airways”.

La 11 decembrie, reprezentanţii ai Departamentului de Stat au înştiinţat ambasada sovietică de la Washington că Departamentul de Stat a ajuns la concluzia că grupul de participanţi ai delegaţiei sportive sovietice poate zbura numai pînă la Los Angeles, iar apoi după o înţelegere „corespunzătoare” să treacă pe la Polul Nord spre peninsula scandinavă, ocrotind astfel teritoriul S.U.A.

Noul preşedinte al Confederaţiei elveţiene

GENEVA 13 (Agerpres). — În seşina comună a celor două camere ale parlamentului elveţian Hans Struelli, care a ocupat în anul 1956 postul de vice-preşedinte, a fost ales preşedintele Confederaţiei elveţiene pe anul 1957.

Dezbaterile Consiliului nord-atlantic

PARIS 13 (Agerpres). — În cadrul sesiunii din dimineaţa zilei de 13 decembrie a Consiliului nord-atlantic a fost adoptat un raport redactat de „comitetul celor trei înţelepţi”, raport care ridică problema necesităţii unor consilii permanente între ţările membre ale Blocului nord-atlantic în toate problemele politice. Este demn de reţinut faptul că nu toţi miniştrii participanţi la sesiune au primit favorabil adoptarea acestei „inovări” care tinde să creeze un fel de Consiliu de cabinet permanent al N.A.T.O.

O altă problemă dezbătută în această sesiune a fost aceea cu privire la modul de rezolvare a diferendelor ce-ar putea fi între statele membre ale N.A.T.O. în legătură cu acestia, corespondentul agenţiei „ASSOCIATED PRESS” relatează în cursul dezbaterilor „problema Ciprului” a provocat o atmosferă neplăcută”, recunoscinde astfel că divergenţele dintre Anglia, Grecia şi Turcia în această problemă nu au fost nici pe departe apasate.

Dezvalind din nou caracterul agresiv al pactului nord-atlantic, ministrul de externe german Von Brentano şi-a asumat rolul îngrat de a prezenta o serie de propuneri provocatoare în legătură cu aşa-zisa „situaţie din Europa răsăriteană”. Propunerea lui Von Brentano, susţinută de Dulles, reprezintă o încercare insuportabilă de amestec al ţărilor blocului atlantic în treburile interne ale statelor socialiste.

Unde sînt nesocotite drepturile şi aspiraţiile popoarelor

Răscoală împotriva dominaţiei britanice în Irlanda de nord

LONDRA 13 (Agerpres). — În Irlanda de nord au fost scumulate în ultimele zile incidente de o gravitate deosebită. Sînti aparute în ziare anunţuri că între grupuri înarmate din rîndul populaţiei şi poliţiei au avut loc schimburi de focuri. În comitatul Londonderry au fost avariate două poduri; clădirea postului de radio B.B.C. a fost avariată de explozia unei bombe; au fost atacate cazărmi şi clădirea tribunalului.

Din relaţiile presei rezultă că atacurile au fost organizate de către „armata republicană irlandeză” care luptă împotriva diviziunii Irlandei.

Ca urmare a acestor incidente, în Irlanda de nord a fost decretată starea de alarmă şi au fost operate numeroase arestări. Ministrul de război al Marii Britanii, John Hare, a anunţat în Camera Comunilor că o comisie militară va ancheta incidentele produse.

Partidul nord-irlandez „Sinn Fein” care are doi deputaţi în parlamentul de la Londra s-a declarat solidar cu ceea ce el numeşte „răscoală împotriva agresiunii britanice”.

Cartierul general al armatei republicane irlandeze a publicat la Dublin, rapita la statului Eire, un comunicat în care declară că „rezistenţa împotriva dominaţiei britanice în Irlanda ocupată a intrat în faza bolnăritoare”. Populaţia din cele şase comitate (adică din Ulster — ocupat de

Irlanda de nord care intră în componenţa Regatului Unit al Marii Britanii şi al Irlandei de Nord.

Toute încercările de a-i „supune” pe irlandezi, de a-i face să uite ceea ce li deosebta de britanici, nu au dus însă la nici un rezultat. Mişcarea de eliberare s-a intensificat la începutul secolului nostru, cînd Anglia a trebuit să înceapă a se gîndi la concesii pe care le-ar putea face irlandezilor. Astfel a fost acordat în 1921 dreptul de dominion celei mai mari părţi a insulei. Irlandezii nu se declară însă mulţumiţi şi în 1937 fostul dominion britanic se proclamă republică independentă.

În nord însă Anglia şi-a păstrat o bucată din insule pe care continuă să-o menţină integrată statului britanic. Aceasta este Irlanda de nord pe teritoriul căreia trăiesc 1.300.000 de locuitori. Ca mîndru pentru desprinderea artificială a Irlandei au fost aduse în joc chestiuni religioase. Dar pînă astăzi acum stăpînirea tocană în nordul Irlandei, Anglia a-o condus de chestiuni deosebite de forţe: această parte este cea mai industrială a insulei, aici agricultura şi creşterea animalelor sînt mai dezvoltate, aici interesele engleze par cel mai bine apărute. În secolul al XVII-lea aici nu fost confiscate pămînturile irlandeze şi au fost aduşi coloni militari englezi. Se pare însă că neavuşele au întîrit spiritul de proprietate al englezilor, doar asupra pămîntului nu şi asupra întîmării omeneşti. Este locmat ceea ce evenimentele ce se petrec în ultimele zile în Irlanda de nord o dovedesc.

Sub presiunea grevei generale, Magloire, preşedintele Republicii Haiti, a demisionat

PORT-AU PRINCE 13 (Agerpres). — Agenţiile occidentale de presă au anunţat că potrivit telegramelor scumite din Port-au Prince, generalul Magloire, preşedintele provizoriu al Republicii Haiti, a fost nevoit să demisioneze din acest post la 12 decembrie.

După cum se ştie, generalul Magloire, care a fost dictatorul acestei ţări timp de 6 ani bucurîndu-se de sprijinul unor cercuri politice din S.U.A., fusese nevoit să demisioneze în cererea ocazională din postul de preşedinte al Republicii, la 6 decembrie a.c., dată cînd expira mandatul său. El a preluat însă conducerea supremă a armatei

haitiene care l-a impus ca „preşedinte provizoriu” pînă la noul alegeri prezidentiale din aprilie 1957. Pentru a izbîvi orice împotrivire a opoziţiei nemulţumirea maselor care s-a manifestată mai cu seamă după 6 decembrie, Magloire a căutat să se menţină la putere prin teroare.

Agencia americană UNITED PRESS menţionează că demisia lui Magloire este rezultatul presiunii populare crescînde împotriva asumării de către Magloire a controlului militar asupra ţării după demisia lui ca preşedinte la 6 decembrie.

Agencia FRANCE PRESSE arată că

demisia lui Magloire este rezultatul nemulţumirii populare împotriva guvernării acestuia. Aspecte interesante ale modului cum s-a manifestat nemulţumirea populaţiei aduce agenţia Associated Press care arată că în domeniul de activitate şi chiar în unele locuri guvernamentale, activitatea a încetat, populaţia s-a comportat nu-se ca în faţa grevii a braţilor încercîndu-se ca în faţa asiliei pe Magloire să plece.

Fiinţele de preşedinte al Republicii a fost asumată pînă la noul alegeri din aprilie 1957, de către Pierre Louis Nemours, preşedintele Curţii Supremă din Haiti.

LA NEW YORK

Demonstraţii ale emigranţilor cubani împotriva regimului de teroare al lui Batista

NEW YORK 13 (Agerpres). — După cum anunţă presa americană, un grup de emigranţi cubani din S.U.A. au organizat în faţa clădirii O.N.U. din New York o demonstraţie de protest împotriva regimului reacţionar din

Cuba. Manifestanţii au demonstrat de asemenea în faţa consulatului Cubei din New York. Ei au chemat Organizaţia Naţională Unită să pună capăt asasinatelor în masă care au loc în Cuba din ordinul guvernului preşedintelui Batista.

Ziarul „Diario de Nueva-York”, care apare la New York în limba spaniolă, anunţă că în New York a avut loc un miting de protest împotriva terorii din Cuba.

8000 de studenţi şi elevi arestaţi în Irak

DAMASC 13 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit ştirilor din Bagdad, guvernul Nuri Said intensifică repressiunile, încercînd să înăbuşe lupta

poporului irakian care cere ieşirea ţării din pactul de la Bagdad şi demisia lui Nuri Said.

Se anunţă că în Irak au avut loc arestări în masă. Pînă la 11 decembrie,

numai în rîndul studenţilor şi elevilor au fost arestaţi 8000 de arestaţi. Situaţia din ţară continuă să fie foarte încordată.

IN PORTUGALIA

Tineri ameninţaţi cu moartea pentru că sînt partizani ai păcii

PARIS 13 (Agerpres). — Ziarele pariziene din 12 decembrie anunţă că în Portugalia a început judecarea proceselor unui grup de tineri muncitori, ţărani şi studenţi care au fost acuzaţi

de „atenţia la securitatea statului”. Cel 32 de acuzaţi sînt membri ai organizaţiei legale „Mişcarea de unitate a tineretului portughez”. Acuzarea care li se aduce se bazează pe faptul

că ei au difuzat hotărîrile Consiliului Mondial al Păcii.

Ziarele pariziene subliniază că unii din acuzaţi sînt ameninţaţi cu pedeapsa cu moartea.

Să înceteze încercările de amestec ale S. U. A. în treburile interne ale Ungariei

NEW YORK 13 (Agerpres). — În seşina plenară a Adunării Generale din după amiaza zilei de 12 decembrie au luat sîrlit dezbaterile cu privire la „problema ungară” în legătură cu proiectul de rezoluţie prezentat recent de delegaţia S.U.A. sprijinită de delegaţiile statelor Peru, Columbia, Republica Dominicană, Salvador, Chile, Spania şi a. Proiectul repetă vechile afirmaţii calomnioase la adresa Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Ungare şi „condamnă” Uniunea Sovietică pentru ajutorul acordat poporului ungar în înăbuşirea puterii celor revoluţionari.

Partea rezolutivă a proiectului conţine declaraţii demagogice lipsite de temelii potrivit cărora Uniunea Sovietică căpătuse „înca în independenţa politică a Ungariei” şi încalcă Carta O.N.U. în proiectul de rezoluţie se cere Uniunii Sovietice să retragă din Ungaria „sub supravegherea Organizaţiei Naţiunilor Unite” trupele sovietice care, după cum se ştie, se află acolo la cererea guvernului ungar în

deplină conformitate cu prevederile Tratatului de la Varşovia.

În încheierea proiectului de rezoluţie se propune secretarului general să manifeste orice iniţiativă pe care o va considera utilă în privinţa problemei ungară, în conformitate cu principiile Cartei şi cu rezoluţiile Adunării Generale.

Pălăvîndu-se reprezentantul statului Peru, Bolannde şi al Cubei, Portanudo, au ocupat cea mai mare parte a sesiunii.

Scînd delegaţii indiene, Monon, s-a pronunţat în favoarea unor atenţionări pe care delegaţia sa impune şi care au atenuat intructivă punctele cele mai provocatoare ale acestui proiect.

Anul a avut cuvîntul reprezentantului U.R.S.S.A. A. Sobolev, care a spus printre altele:

Din nou sub presiunea delegaţiei S.U.A. şi alor eişve delegaţi de trei zile Adunarea este nevoită să se ocupe de o problemă artificială exagerată şi să amne problemele cu adevărat importante pentru menţinerea şi consolidarea păcii care se află pe ordinea de zi a actualilor seşunţi.

Examinarea acestei noi rezoluţii, a spus în continuare delegatul sovietic împins de Statele Unite ale Americii, arată că reprezentanţii unor state încearcă să compenseze lipsa de argumente în favoarea acestei rezoluţii răspunzătoare prin insinuirii murdare, atacuri şi jigniri nedemne. După cum se ştie însă, aceasta nu este o dovadă de forţă şi dreptate.

Delegaţia sovietică şi alte delegaţii au citat deja de la această tribună date convingătoare despre amestecul sistematic al S.U.A. în treburile interne ale ţărilor de democraţie populară. Dacă este nevoie de alte dovezi de acest gen, îndemnată atenţia domniilor, asupra ultimii cuvînturi a reprezentantului S.U.A. care nu înţeamă a lăvea decii o nouă insingurare faţă la înfăşurarea ordnului democratic-popular în Ungaria.

Acet lucru nu este întimplător. Neosocotirea suveranităţii naţionale a ţă-

rilor libere şi amestecul grosolan în treburile lor interne stau la baza liniei generale a politicii externe a Statelor Unite ale Americii.

Acet lucru face cu totul necesar ca amestecul Statelor Unite ale Americii în treburile interne ale statelor suverane şi acţiunile de subminare împotriva acestor state să lorneze obiectul unei examinări în Adunarea Generală.

Delegaţia sovietică, a spus în încheiere reprezentantul U.R.S.S., consideră că şi pînă acum ca este necesar să înceale examinarea rezoluţiei S.U.A. şi alor ţări, rezoluţie rusă, însoţită pentru O.N.U. şi să se închidă cu hotărîre toate încercările de amestec în treburile interne ale Republicii Populare Ungare şi ale celorlalte ţări de democraţie populară.

Dună A. A. Sobolev au luat cuvîntul reprezentantului Marocului, Be-Atud şi reprezentantului Poloniei, Naszkowski.

Amoi, proiectul prezentat de S.U.A. şi de un grup de alte state a fost pus la vot şi adoptat cu majoritatea voturilor. Împotriva acestui proiect au votat 8 delegaţii (U.R.S.S., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, Cehoslovacia, Bulgaria, România, Polonia, Albania). Un număr de 13 delegaţii (Afghanistan, Cambodgia, Egipt, Finlanda, India, Indonezia, Iordania, Maroc, Arabia Saudită, Sudan, Si-

INGITEVARINDURI

Ministrul de Justiţie al Iordaniei a declarat unui corespondent al agenţiei Men că retragerea trupelor iraniene din Iordania a fost terminată. (TASS)

Preşedintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adoptat un decret cu privire la amnistierea cetăţenilor japonezi condamnaţi în Uniunea Sovietică. (TASS)

La 12 decembrie o navă sovietică pentru patrulare a salvat vasul de pescuit japonez „Taka-Maru” care a naufragiat în regiunea insulelor Kurile. (Reuter)

La 13 decembrie a avut loc seşina ambasadurilor R. P. Chineze şi S.U.A. Următoarea seşină a fost fixată pentru ziua de 19 ianuarie 1957. (Agerpres)

La 12 decembrie Camera Inferioară a parlamentului japonez a adoptat rezoluţia cu privire la extinderea comerţului între Japonia şi R.P. Chineză prezentată în comun de partidele socialiste şi liber-democrat din Japonia. (Agerpres)

Ambasada U.R.S.S. în R.F. Germană a adresat Ministerului Afacerilor Externe al R.F. Germane o notă cu privire la problema reparării cetăţenilor sovietici strămutaţi în Germania occidentală. (TASS)

Muncitorii de la societăţile particulare de gaz din Italia au început la 12 decembrie o grevă generală de 3 zile în semn de protest împotriva refuzului patronilor de a spori salariile. (TASS)

Grupul de artiştii plastici din Republica Populară Romine, care vizitează Uniunea Sovietică la invitaţia Ministerului Culturii al U.R.S.S., a făcut o vizită de trei zile la Chişinău. La 12 decembrie au plecat spre patrie. (TASS)

Noi uneltiri ale S.U.A. în Orientul arab

DAMASC 13 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relaţiilor presei, trimisul francez în Siria a remis guvernului sirian o invitaţie oficială din partea guvernului iranian de a participa la o conferinţă a ţărilor musulmane şi arabe.

În legătură cu această invitaţie, în cererile politice din Siria se consideră că S.U.A. se străduiesc să rezolve criza în relaţiile dintre ţările arabe şi pactul de la Bagdad în aşa fel încît să satisfacă cele patru state

Populaţia Ungariei sprijină măsurile guvernului Kádár

BUDAPESTA 13 (Agerpres). — Oamenii muncii din Budapesta şi din alte centre industriale ale ţării au a probat într-un total propunerile formulate de Ianos Kádár, preşedintele guvernului revoluţionar muncitoresc-îărănesc, cu prilejul convorbirii cu delegaţii muncitorilor de la o serie de întreprinderi din Pesteszebet şi Csepel. După cum se ştie, aceste propuneri urmăresc normalizarea grăbnică şi deplină a vieţii în ţară.

În toate fabricile şi uzinele din Budapesta s-a reluat producţia. În cele mai mari întreprinderi din capitala Ungariei, ca de exemplu la uzina constructoare de maşini „Lanu”, la uzina constructoare de vagoane „Ganz”, la uzinele de tractoare, de automobile şi la altele s-au prezentat la lucru toţi muncitorii.

Joi au fost reouse în circulaţie la

musulmani participante la acest pact fără ca să prejudicîză poziţia S.U.A. în Orientul arab.

Pe de altă parte se arată că S.U.A. tind să înlocuiască pactul de la Bagdad cu o uniune musulmană la care să nu participe Anglia. Cercurile guvernante din S.U.A. speră că prin acest subterfugiu să atragă ţările arabe, inclusiv Siria, în Uniunea Islamică ale cărei scopuri nu se vor deosebi însă de scopurile pactului de la Bagdad.

TRANSMITE POSTUL DE RADIO „EUROPA LIBERĂ”

musulmani participante la acest pact fără ca să prejudicîză poziţia S.U.A. în Orientul arab.

musulmani participante la acest pact fără ca să prejudicîză poziţia S.U.A. în Orientul arab.

Pe de altă parte se arată că S.U.A. tind să înlocuiască pactul de la Bagdad cu o uniune musulmană la care să nu participe Anglia. Cercurile guvernante din S.U.A. speră că prin acest subterfugiu să atragă ţările arabe, inclusiv Siria, în Uniunea Islamică ale cărei scopuri nu se vor deosebi însă de scopurile pactului de la Bagdad.

O nouă încercare a S.U.A. de a sprijini pe contrarevoluţionarii unguri

NEW YORK 13 (Agerpres). — Secretarul Casei Albe pentru probleme de presă Hagerly, a anunţat la 12 decembrie în oraşul Augusta (statul Georgia) unde se va încheia conferinţa preşedintelui Eisenhower, că la rugămintea acestuia, vicepreşedintele Nixon va pleca săptămîna viitoare în Austria pentru a studia problema refugiaţilor unguri şi a recomanda măsuri privind ajutorul american care urmează să li se dea pe viitor.

În cercurile politice americane nu se ascunde faptul că plecarea lui Nixon constituie o încercare de protest mascată prin feluri amănunţite de a-lordora sprijin elementelor contrarevoluţionare din Ungaria şi de a-i face mai activă. Misiunea lui Nixon este considerată în aceste cercuri ca o mişcare de amestec mascat al S.U.A. în treburile Ungariei.

Reţine atenţia şi faptul că autorităţile austriece asigură cu bunăvoinţă posibilitatea unui astfel de amestec.

reţine atenţia şi faptul că autorităţile austriece asigură cu bunăvoinţă posibilitatea unui astfel de amestec.